

Bet. o. Lovf. om en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld m. m.

Mening, at da Ejendomsskylden angiver Ejendommens Skatteevne, ikke dens Ejers eller Brugers, hører Fradragets regler overhovedet ikke hjemme i Lov om Ejendomsskyld.

Udvalget har saa meget lettere kunnet undlade at stille Forslag om Forandringer med Hensyn til de ovenberørte Spørgsmaal, som man gaar ud fra, at Ejendomsskyldloven vil blive inddraget under den i en nærmere Fremtid forestaaende Revision af vore Skattelove, og at der saa kan blive bedre Lejlighed til at underkaste samtlige disse Forhold en mere indgaaende Overvejelse.

Udvalget er enig om at stille enkelte mindre betydende Ændringsforslag til Lovforslaget. — Det væsentligste af disse er Forslag Nr. 2 til § 3, der gaar ud paa ogsaa at give Kommunalbestyrelsen Ret til at forlange Omvurdering, naar den i Tilfælde, hvor en Ejendoms Værdi er blevet væsentlig forøget ved Bygningsforanstaltninger, finder Anledning dertil. Det er nemlig oplyst for Udvalget, at de senere Aars gennemsnitlige Stigning af Ejendomsskyldens Udbytte for Københavns Kommune har været ca. 60,000 Kr. aarligt. Og det kan vel antages, at noget forholdsvis tilsvarende har fundet Sted i andre Kommuner. Skønt man, som ovenfor nævnt, finder det rigtigt, at de i Lov 15. Maj 1903 paabudte halvaarlige Omvurderinger falder bort, naar Vurderingsperioden kun bliver 3 Aar, maa man dog nære Betæneligheder ved at afskære de Kommuner, hvori der bygges meget, fra at kunne forlange Omvurdering af enkelte Ejendomme, naar Kommunalbestyrelsen finder Anledning dertil. Og da det i § 3 er fastsat, at de, der i Tiden imellem de almindelige Vurderinger forlanger Omvurdering, selv skal betale Omkostningerne derved, og Kommunerne kommer ind under samme Regel, kan man utvivlsomt være sikret imod, at denne Ret for Kommunalbestyrelserne til at forlange Omvurdering skal blive misbrugt til at kræve Omvurdering, hvor der kun foreligger en mindre betydende Værdiforøgelse. — Ændringsforslag Nr. 3 er en Følge af Forslag Nr. 2.

Udvalgenes Betænkninger m. m.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 4 gaar ud paa at begrænse det ensartede Fradrag for Ejendomme med Bygninger til kun at angaa Ejendomme med Beboelsesbygninger. Naar dette ensartede Fradrag begrundes med, at et „Boligminimum“ skal være fritaget for Skat, saa kan man ikke finde, at denne Begrundelse kan føre til ogsaa at give Fradrag for Ejendomme, hvorpaa der ingen Beboelsesbygninger findes.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 til § 6 bemyndiges Finansministeren til at bestemme Tidspunktet for de nuværende Vurderingsmænds og Stedfortræderes Virketids Ophør. Meningen med denne Bestemmelse er at hindre Nyvalg, inden Vurderingen i 1916 skal foretages, da man vilde anse det for uheldigt, om denne Vurdering nogetsteds skulde blive udført af helt uprøvede Vurderingsmænd. — Ændringsforslag Nr. 6 til § 8 er rent redaktionelt.

Derimod har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal med Hensyn til Forslaget om, at der ved den almindelige Vurdering i 1916 skal foretages en særlig Jordvurdering. Af Grunde, som tidligere har været fremsatte, kan *Flertallet* (Jørgen Berthelsen, Christiansen, Dalsgaard, Frandsen, I. A. Hansen, Hans Jensen, Nygart og Vejstrup) tiltræde dette Forslag, medens *Mindretallet* (la Cour, Godskesen, Hartz, Oluf Jensen, Piper, Niels Rasmussen og Rottbøll) ved Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 foreslaar denne Bestemmelse udstemt af Lovforslaget.

Endelig er der ogsaa indenfor Udvalget delte Meninger om Hensigtsmæssigheden af Ændringsforslag Nr. 7 om Indsættelse af en ny Paragraf angaaende forandrede Betalingsregler for det Arbejde, der paa hviler Vurderingsmændene i Landdistrikterne etc. — Flertallet billiger i og for sig de foreslaaede Bestemmelser. Men naar man desuagtet ikke har tiltraadt Forslaget, saa skyldes dette dels en Frygt for, at Forhandlingerne om dette Spørgsmaal skulde kunne trække noget ud, og dels, at man efter Udtalelserne i Folke-